

สู่ปุ่มการวิจัย ภารกิจและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้วัดถูกประสงค์เพื่อศึกษาระดับชีววัตถุในการปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษาในมหาวิทยาลัย และเปรียบเทียบระดับชีววัตถุในการปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยได้สั่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์พลศึกษาที่สอนในมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ 7 สถาบัน จำนวน 89 ฉบับ และได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 78 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.6 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ และบางส่วนให้ผู้ตอบส่งกลับคืนทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ส่วนเริ่จรูป SPSSX (Statistical Package For The Social Science X) ของสถาบันคอมพิวเตอร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คำนวณค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยเป็นร้อยละ และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในกรณีที่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญใช้การเปรียบเทียบรายรูต์ตามวิธีของคูกีชนิกนี แล้วนำเสนอด้วยรูปตาราง และความเรียง

สู่ปุ่มการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าอาจารย์พลศึกษาในมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีอายุราชการระหว่าง 31-40 ปี มีอาชีวกรราชการระหว่าง 11-15 ปี มีภารกิจศึกษาระดับปริญญาโท มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ งานที่รับผิดชอบคือ การสอน

2. ระดับชีววัตถุในการปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยส่วนรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.61$)

2.1 เมื่อพิจารณาชัดข้อดังนี้ใน การปฏิบัติงานของอาจารย์ผลศึกษาใน
มหาวิทยาลัย เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ

- อันดับ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น ($\bar{X} = 3.97$)
- อันดับ 2 มหาวิทยาลัยสังฆlabanคริสเตียน ($\bar{X} = 3.72$)
- อันดับ 3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.71$)
- อันดับ 4 มหาวิทยาลัยรามคำแหง ($\bar{X} = 3.64$)
- อันดับ 5 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ($\bar{X} = 3.57$)
- อันดับ 6 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ($\bar{X} = 3.40$)
- อันดับ 7 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ($\bar{X} = 3.35$)

โดยระดับข้อดังนี้ใน การปฏิบัติงานอันดับที่ 1-5 อยู่ในระดับสูง ส่วนอันดับที่ 6 และ 7 อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 เมื่อพิจารณาในด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับข้อดังนี้ใน การปฏิบัติงานของอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวม พบว่า อาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยมีระดับข้อดังนี้สูงสุด คือ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.98$) รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.73$) และค่าสูดคือ รายได้และสวัสดิการ ($\bar{X} = 3.29$)

3. การเปรียบเทียบระดับข้อดังนี้ใน การปฏิบัติงานของอาจารย์ผลศึกษาในระหว่างมหาวิทยาลัย พบว่า

3.1 ระดับข้อดังนี้ใน การปฏิบัติงานของอาจารย์ผลศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ การยอมรับเงินเดือนและความรู้สึกในผลสำเร็จ รายได้และสวัสดิการ

3.2 ระดับข้อดังนี้ใน การปฏิบัติงานของอาจารย์ผลศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้าน

3.2.1 สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน หน่วย ชวัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยสังชลานครินทร์ ($\bar{X} = 4.49$) มหาวิทยาลักษณ์ขอนแก่น ($\bar{X} = 4.06$) และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.02$) มีระดับสูงกว่าอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ($\bar{X} = 3.18$) และชวัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยสังชลานครินทร์ ($\bar{X} = 4.49$) มีระดับสูงกว่าอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ($\bar{X} = 3.40$)

3.2.2 ความมั่นคงและหวานเจริญก้าวหน้า หน่วย ชวัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลักษณ์ขอนแก่น ($\bar{X} = 4.39$) มีระดับสูงกว่าอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ($\bar{X} = 3.29$)

3.2.3. ความสัมพันธ์อันดีในหน่วยงาน หน่วย ชวัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ($\bar{X} = 4.04$) มีระดับสูงกว่าอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ($\bar{X} = 3.07$)

3.2.4. ผู้บังคับบัญชา หน่วย ชวัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ($\bar{X} = 4.09$) มีระดับสูงกว่าอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยสังชลานครินทร์ ($\bar{X} = 2.77$)

3.2.5 นโยบายและการบริหาร หน่วย ชวัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ($\bar{X} = 3.96$) มีระดับสูงกว่าอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ($\bar{X} = 3.06$)

3.3 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับชวัญในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมทุกด้าน หน่วย ระดับชวัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัย มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. อาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวมมีระดับชวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.61$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ การที่อาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยมีระดับชวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงนั้นก็จะทำให้ผลงานที่ได้

มีคุณภาพและประสิทธิภาพด้วย ดังที่ อวาร์ด (Ovard 1966: 214) ได้กล่าวไว้ว่า

เมื่อชี้วัดในการปฏิบัติงานของครูอยู่ในระดับสูง บุคคลแต่ละคนจะมีความเห็นใจ อยู่กับองค์การ โดยจะพยายามใช้ความสามารถสูงสุดปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และจะพัฒนาตนเองเพื่อในหน้าที่การแก้ไของค์การให้ดียิ่งขึ้นกับจะศึกษาถูกทางขององค์การและช่วยให้องค์การบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมาย

และนอกจากนี้จากการวิจัยเรื่องชีวิตของครูกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ของแอนเดอร์สัน (Anderson 1955: 696) ได้กล่าวไว้ว่า "ครูที่สอนในโรงเรียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง จะมีระดับชีวิตสูงกว่าครูที่สอนในโรงเรียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในระดับต่ำ" จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การที่อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีระดับชีวิตในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงนั้น ก็น่าที่จะมีส่วนสัมพันธ์กับการผลิตบัณฑิตที่จะสำเร็จการศึกษาไปเน้นในมีคุณภาพยิ่งขึ้นกว่า

และเมื่อพิจารณาจะพบว่าอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถของอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวมเป็นรายชื่อ จะเห็นว่าข้อที่อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัย มีระดับชีวิตในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำของข้างสูงมากถึงสูงมาก คือ

- ข้อที่ 1 "ได้ปฏิบัติงานตรงกับความรู้ความสามารถ" ($\bar{X} = 4.61$)
- ข้อที่ 22 "รู้สึกมั่นใจในตัวแห่งนั่ง หน้าที่การงานที่กำลังปฏิบัติอยู่" ($\bar{X} = 4.49$)
- ข้อที่ 4 "สามารถใช้ความรู้ความสามารถสามารถปฏิบัติงานได้เต็มที่" ($\bar{X} = 4.37$)
- ข้อที่ 6 "มีความรัก พอใจกับงานที่ปฏิบัติอยู่" ($\bar{X} = 4.37$)
- ข้อที่ 2 "มีความเนมานะสัมของหน้าที่และความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติอยู่" ($\bar{X} = 4.32$)
- ข้อที่ 21 "มีความคิดว่าจะปฏิบัติงานอยู่ในมหาวิทยาลัยนี้ตลอดไป" ($\bar{X} = 4.32$)

ซึ่งแสดงว่าอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีความรัก ความพอใจและภูมิใจในงานที่ปฏิบัติอยู่ เนื่องจากได้ปฏิบัติงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถและมีปริมาณงานที่รับผิดชอบเหมาะสมสม ซึ่งสอดคล้องกับที่ อุทัย นิรัฐโภ (2523: 218) ได้กล่าวว่า "การมอบหมายงานให้บุคคลปฏิบัติหรือรับผิดชอบนั้นถ้าเป็นที่ถูกใจถูกกับความต้องการ นิสัยใจคอ เขายอมทิ่งพอใจและทำงานด้วยความดุข ชีวิตในการปฏิบัติงานก็เกิดขึ้นตามมา"

ส่วนข้อที่อาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวมมีระดับชวัญอยู่ใน
ระดับที่ คือ

ข้อที่ 38 "ห้ามมีเงินเก็บสจะสมจาร้ายໄດ້ທັງໝາຍດູກເດືອນ" ($\bar{X} = 2.37$)

ข้อที่ 37 "ห้ามมีรายได้พิเศษอื่น ๆ นอกเหนือจากเงินเดือนที่ໄດ້ຮັບ" ($\bar{X} = 2.49$)

ปัจจุบัน อาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวม ไม่ก่อຍື່ງສາມາດ
พิเศษอื่น ๆ นอกเหนือจากเงินเดือนและไม่ค່ອງຈະມีเงินเก็บสจะສົມຄວາມ ທັງນີ້ເຫຼົາຫວ່າ
ໄດ້ຮັບອັດຕະລາງເຈັນເດືອນຈາກນູ້ຊື່ອັດຕະລາງເຈັນເດືອນຂ່າວໜ້າ ຕີ່ອັດຕະລາງເຈັນເດືອນທີ່ແຕ່
ເດືອນມกราคมປີພຸດທະກຣາຊ 2525 ຈຶ່ງສັງໄໝມີການປັບປຸງເປົ້າຢັ້ງແປ່ງແລ້ວ ຈຳກະຮະທັງ
ນັ້ນ ປັບປຸງໃນປ່ວງຮະຂະເວລາ 5 ປີທີ່ໜ້າມານີ້ ອັດຕະລາງຄ່າຄຽງນີ້ເປົ້າຍຸ້ງກວ່າເຄີມມາກ ແລະຄວາມ
ແຄກຕ່າງໃນຮາຍຮັບຂອງອາຈານຍິ່ງທີ່ໄດ້ແຕກຕ່າງກັນມາກນັກເຫຼົາ
ມີອັດຕະລາງເຈັນເດືອນທີ່ໄກລ້າເດືອນກັນ ສ່ວນໃນຜູ້ເກົ່າຍຸ່ຮ່າງວ່າງ 31-40 ປີ ຮັບອະລະ 50 ມີຄໍາແນ່ໃຈ
ໜ້າວິຫາກເປັນຍູ້ໜ້າຍສ່າສົກຮາຈາຍຮ້ອຍລະ 46.2 ແລະນັວ່າສ່ວນໃນຜູ້ໄໝມີຮັບໄດ້ພື້ນ
ທັງນີ້ຄົງເປັນເຫຼົາຫວ່າວ່າອາຈານຍິ່ງທີ່ໄກລ້າເດືອນກັນມີກາຮະນ້າທີ່ນອກເນີ້ນອາຈານ
ຈານສອນຍ່າງມາກມາຍ ເຊັ່ນ ກາຮເປັນອາຈານນີ້ເຫັນນີ້ສືບນັກສົກຂາມີກົດສອນ ອາຈານຍິ່ງປັບປຸງ
ຈານເວົາຫາກຈິກການນັກສົກຂາ ອຸນທຶນນັກສົກເປັນທັນ ຈຶ່ງໄໝມີເວລາທີ່ຈະໄປຫາຮາຍໄດ້ພື້ນ
ສ່ວນໃນກ້າວສົກສົກການເມື່ອພິຈາລາຕາເປັນຮາຍຂຶ້ນ ຈະເຫັນວ່າອາຈານຍິ່ງທີ່ໄກລ້າເດືອນ
ໄດ້ຮັບສົກສົກຈາກທາງຮາສົກຮາ ແລະຈາກນາງວິທະຍາລູ້ອູ້ໃນຮະດັບສູງ ດືອ ມີຄໍາເຈີ່ຍ
ເຫຼົາກັນ 3.73 ແລະ 3.68 ຕາມລຳດັບ ທັງນີ້ເຫຼົາຫວ່າຈານຂອງອາຈານຍິ່ງທີ່ໄກລ້າໃນ
ນາງວິທະຍາລູ້ເປັນຈານທີ່ໜັກແລະມີຮາຍໄດ້ອູ້ໃນຮະດັບປານກຄາງ ແລະເປັນເຮືອງຍາກທີ່ຈະມີ
ກາຮເປັບປຸງປຸງຫຼືເປົ້າຢັ້ງແປ່ງໃນເຮືອງອັດຕະລາງເຈັນເດືອນ ດັ່ງນີ້ຫຼັງເວົາຫາກຈິກຈັກສົກສົກການ
ເທົ່ອເປັນສິ່ງທົດແທນໃນອາຈານຍິ່ງທີ່ໄກລ້າໃນກາຮປົງປົງທີ່ຈານ ແລະອູ້ປົງປົງທີ່ຈານໃນນາງວິທະຍາລູ້
ທົ່ວໄປ ຈຶ່ງສອດຄລົ້ອງກັນທີ່ ສມນັກ ເກມລິນ (2526: 345-348) ໄດ້ເສັນວ່າ "ວິທີກາຮ
ສຳຄັງ" ຖ້າໃນກາຮເສີມສ໌ຮ້າງຂວູ້ໃນກາຮປົງປົງທີ່ຈານ ຕີ່ ກາຮຈັກສົກສົກການທີ່ເຈັນເດືອນ
ແລະຄໍາຈ້າງໃນຫອເນາເກັນຄ່າຄຽງນີ້"

2. ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຮະດັບຂວູ້ໃນກາຮປົງປົງທີ່ຈານຂອງອາຈານຍິ່ງທີ່ໄກລ້າໃນ
ແກລະນາງວິທະຍາລູ້

2.1 ระดับชั้นวุฒิในการปฏิบัติงานของอาจารย์หลักศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน ในด้านสังคมและงานที่ปฏิบัติ การยอมรับนับถือและความรู้สึกในผลสำเร็จรายได้และสวัสดิการ ซึ่งอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวมมีระดับชั้นวุฒิในการปฏิบัติงานด้านเหล่านี้อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าส่วนใหญ่แล้วล้วนในการทำงานของอาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน และบทบาทของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติที่คล้ายคลึงกัน คือ การสอน วิจัย บริการสังคมและทำบุญบำรุงศิลปวัฒนธรรม (คณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพการศึกษา 2518: 158) โดยรับการยอมรับจากนักศึกษาโดยเด่นไปจากการที่นักศึกษามากขึ้นปรึกษาทั้งในด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัว ($\bar{X} = 3.96$) และได้รับเชิญเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชั้นมหิดลในกิจกรรมสโนร์ฟาร์นักศึกษา ($\bar{X} = 3.79$) และในส่วนตัวอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยเองก็ติดว่าไม่ทำในสิ่งที่ต้องพิจารณาอย่างไร เนื่องจากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชั้นมหิดล ($\bar{X} = 3.67$) ซึ่งตรงกับเกท เกวิส(Keith Davis 1951: 60) ได้สรุปไว้ว่า “ถ้าบุคคลได้ปฏิบัติงานที่ทนพอใจและได้รับการยอมรับนับถือจากผู้ร่วมงาน ก็จะทำให้มีชีวุติในการปฏิบัติงานสูง”

2.2 ระดับชั้นวุฒิในการปฏิบัติงานของอาจารย์หลักศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัยแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

2.2.1 สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน หน่วย อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยสังฆลักษณ์ครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นและอุมาลักษณ์กรรณ์มหาวิทยาลัย มีระดับชั้นวุฒิในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.49, 4.06$ และ 4.02 ตามลำดับ) และสูงกว่าอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีระดับชั้นวุฒิในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) และอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยสังฆลักษณ์ครินทร์ มีระดับชั้นวุฒิในการปฏิบัติงานสูงกว่าอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ชั้นนำ ระดับชั้นวุฒิในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง การสร้างสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ดี ย่อมเป็นการสร้างชีวุติและกำลังใจในการทำงานให้กับอาจารย์คั้งที่ สมหมาย เกษมสิน (2526: 345-348) ได้กล่าวไว้ว่า

"การจัดสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ให้มีความสัชค妄สมารถในการทำงานก็เป็นวิธีการหนึ่งในการเสริมสร้างชวัญในการปฏิบัติงาน" และเมื่อครูมีชวัญในการปฏิบัติงานที่ดีนั้น ก็จะมีผลต่อนิสิตด้วย ดังเช่นจากการวิจัยของ นัยนา อ้างสันติฤทธิ์ (2522: 73) พบว่า "สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลการเรียนรู้ทางวิชาการของนิสิตมักศึกษานั้น เป็นสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับคุณอาจารย์..."

ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรคือเป็นนโยบายเด็กที่จะพยายามสร้างสิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานให้ดี เพื่อเป็นการสร้างชวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของผู้มาอาจารย์ อันจะส่งผลต่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพด้วย

2.2.2 ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า พบว่า อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่นแตกต่างจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์หรือวิจิตร โดย อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่นมีระดับชวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.39$) และสูงกว่าอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์หริวิจิตรซึ่งมีระดับชวัญอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันในเรื่องความเจริญก้าวหน้า คือ อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์หริวิจิตรมีระดับชวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง การได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ความต้องการและเหมาะสมในการขอตัวแทนทางวิชาการ และเวลาต่อการศึกษาค้นคว้าหรือทำตามที่ได้กำหนด ทางวิชาการ ในขณะที่ มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีระดับชวัญในการปฏิบัติงานในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับสูง ส่วนในเรื่องความมั่นคงหึ้งส่องมหาวิทยาลัยมีระดับชวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก หึ้งนี้คงเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงสุด และมีโอกาสก้าวหน้าซึ่งมากกว่าในสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ดีมีการทำตามที่ได้กำหนด ทางวิชาการ ซึ่งในเรื่อง ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า นี้ เบรช (Breach 1966: 508-516) ได้ถือว่า เป็นมั่นใจที่เกี่ยวข้องต่อช่วงในการปฏิบัติงานด้วย

2.2.3 ความอัมมันต์อันดีในหน่วยงาน พบว่า อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่นมีระดับชวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.04$) และ สูงกว่าอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ซึ่งมีระดับชวัญในการปฏิบัติงาน

อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อาจารย์หลักศึกษา ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีระดับชวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับค่อนข้างและปานกลาง ค่อนข้างต่ำ เกือกวันการที่อาจารย์ในภาควิชาหลักศึกษาหัวงานกับตัวของความสำนักศึกษาไม่มี การแบ่งห้องครรภ์แบ่งห้อง ($\bar{X} = 2.47$) และยังมีประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ซึ่งแสดงถึงความล้มเหลวอันดีในเรื่องผู้ร่วมงานในภาควิชาหลักศึกษาทางวิชาการ มากกว่า อาจารย์หลักศึกษาในระดับค่อนข้างต่ำ ควรที่จะให้มีการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขสร้าง ความล้มเหลวอันดีให้เกิดขึ้น ดังที่งานวิจัยของเบนเดอร์ (Bender 1973: 3984 A) พบว่า "ความล้มเหลวที่ระบุไว้ในครูใหญ่กับครู และความล้มเหลวที่ระบุไว้ในครูและครูเป็นสิ่ง สำคัญที่ทำให้ชัดเจนของครูสูงหรือต่ำ" ซึ่งในทางตรงกันข้ามอาจารย์หลักศึกษาใน มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีค่าเฉลี่ยระดับชวัญในการปฏิบัติงานในรายชื่ออยู่ในระดับสูง มากข้อ จึงน่าที่จะพิจารณาถึงการสร้างความล้มเหลวอันดีภายในภาควิชาหลักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่นเพื่อนำมาเป็นแบบปฏิบัติ

2.2.4 ผู้บังคับบัญชา พบว่า อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัย ขอนแก่น มีระดับชวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.09$) และสูงกว่า อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยสังขละบานครินทร์ ซึ่งมีระดับชวัญในการปฏิบัติงานอยู่ ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ($\bar{X} = 2.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยสังขละบานครินทร์ มีระดับชวัญในการปฏิบัติงานอยู่ใน ระดับต่ำ ในเรื่องผู้บังคับบัญชาในความสนใจในสวัสดิภาพและความเป็นอยู่ของอาจารย์ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.40$) ผู้บังคับบัญชาที่ดีย่อมมีส่วน เสิร์ฟสร้างชวัญในการปฏิบัติงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา ดังที่ นาหนองฯ บุญจิตรคุลย์ (2527: 86) กล่าวไว้ว่า "ผู้บริหารในฐานะผู้นำมีความสำนักในการทำที่จะสร้างหรือ ทำลายชวัญของคนในหน่วยงาน..." จึงควรที่จะมีการพิจารณาถึงพฤติกรรมของผู้บังคับบัญชา หรือลักษณะของผู้บังคับบัญชาที่ต้องการ ในภาควิชาหลักศึกษาทางวิชาการลักษณะ ค่อนข้างสูงมากข้อ จึงน่าจะพิจารณาถึงลักษณะและพฤติกรรมของผู้บังคับบัญชา ภาควิชาหลักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2.2.5 นโยบายและการบริหาร หน่วย อาจารย์หลักศึกษา ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีระดับชั้นอยู่ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.96$) และสูงกว่า อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งมีระดับชั้นอยู่ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ หน่วย อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีระดับชั้นอยู่อยู่ในระดับต่ำ ในเรื่อง เกณฑ์ในการนิพัทธ์ความคิดความซ่อนเพื่อเขียนเงินเดือนในกรณีที่เหยียดตัวยุติธรรม ($\bar{X} = 2.47$) และโอกาสสรับทราบบัญชาและอุปสรรคในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.35$) ซึ่งในเรื่องความยุติธรรมนั้นมีเกณฑ์ต่อชั้นอยู่ในการปฏิบัติงานมาก ดังที่ สุมพงษ์ เกษมลิน (2526: 345: 348) ได้เสนอว่า "วิธีการที่สำคัญประการหนึ่ง ในการเสริมสร้างชั้นอยู่ในการปฏิบัติงาน คือวางแผนครรภ์ และสร้างเครื่องมือสำหรับ วัดผลสำหรับเรื่องของการปฏิบัติงานที่ดีและมีความยุติธรรม เช่น ระบบการประเมินผลงาน" เช่นเดียวกันเรื่องการมีโอกาสสรับทราบบัญชาและอุปสรรคของมหาวิทยาลัย เบรช (Brech 1966: 508-516.) ได้เสนอว่า "การที่ช่วยงานให้มีโอกาสสรับรู้เรื่องราว ขององค์กร มีการสื่อความหมายเพื่อความเข้าใจและความร่วมมืออันดี เป็นปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับชั้นอยู่ในการปฏิบัติงาน"

2.3 ระดับชั้นอยู่ในการปฏิบัติงานของอาจารย์หลักศึกษาในแต่ละ มหาวิทยาลัย เมื่อพิจารณารวมทุกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อชั้นอยู่ในการปฏิบัติงาน หน่วย เนื่อง เรียงลำดับระดับชั้นอยู่ในการปฏิบัติงานจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ

- อันดับ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น ($\bar{X} = 3.97$)
- อันดับ 2 มหาวิทยาลัยสังขยาครินทร์ ($\bar{X} = 3.72$)
- อันดับ 3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.71$)
- อันดับ 4 มหาวิทยาลัยรามคำแหง ($\bar{X} = 3.64$)
- อันดับ 5 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ($\bar{X} = 3.57$)
- อันดับ 6 มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ($\bar{X} = 3.40$)
- อันดับ 7 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ($\bar{X} = 3.35$)

โดยระดับชั้นใน การปฏิบัติงานอันดับที่ 1-5 อู้ ในระดับสูง ส่วนอันดับที่ 6 และ 7 อู้ ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับชั้นใน การปฏิบัติงานโดยล้วนๆ รวมทุกัวจัด พบว่า ระดับชั้นใน การปฏิบัติงานของอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีระดับชั้นใน การปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.97$) และสูงกว่า อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งมีระดับชั้นใน การปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า ระดับชั้นใน การปฏิบัติงานของอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งแต่ละแห่งแตกต่างกันทั้งนี้ เนื่องจากสาเหตุที่ตั้งไว้ว่า อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง มีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ เช่น สภาพแวดล้อม ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ และสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย เมื่อพิจารณามหาวิทยาลัยที่อาจารย์มหาวิทยาลัยที่ อาจารย์หลักศึกษามีระดับชั้นใน การปฏิบัติงานอยู่ในระดับหนึ่งและสอง พบว่า ห้องอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ล้วนมหาวิทยาลัยสังขลานครินทร์มีระดับชั้นใน การปฏิบัติงาน ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า การยอมรับผู้สอนดีและความรู้สึกในหล้าเรื่อง รายได้และสวัสดิการ ความสัมพันธ์อันดีในหน่วยงาน นโยบายและการบริหารยกเว้น ห้องศูนย์บัญชาของอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยสังขลานครินทร์ ที่ พบว่า มีระดับชั้นใน การปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ($\bar{X} = 2.77$) ห้องที่อาจเป็น เพราะถูกที่มาเป็นศูนย์บัญชาไม่ได้มาจาก การเลือกตั้งอย่างถูกต้องก็มีได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพจน์ นันดรามาศ (2524: 96) พบว่า

อาจารย์มหาวิทยาลัยสังขลานครินทร์ วิทยาเขตบัดกา尼 ภูมิจัตุรัส ไม่เน้นที่สร้างเรื่อง การศึกษาจากที่นั่น ฉะนั้นความมุกข์ที่นี่ในอุปนิสั�าระของอาจารย์กับคิมย์จิงซังคงมีอยู่มาก และ อาจารย์ที่มีประสบการณ์มาก และสอนมาเป็นเวลานานก็มักจะได้เลือกเป็นหัวหน้าภาควิชา หรือคณบดี

ความเห็นหลักทั้งกล่าวถึงศูนย์บัญชาอาจารย์จากผู้ที่สอนมานาน หรือเคยเป็นอาจารย์ของผู้ที่บังคับบัญชามาก่อน ถึงนี้ในการบริหารงานของศูนย์บัญชาในสังกัดจะเช่นนี้ เมื่อ มีข้อบกพร่องเกิดขึ้น ผู้ที่บังคับบัญชาอาจไม่กล้าที่จะต่อต้านหรือเปลี่ยนแปลงก็ได้

ส่วนอาจารย์ผลศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีระดับชั้นอยู่ในการปฏิบัติงานอยู่ในอันดับสาม และมีระดับชั้นอยู่ในการปฏิบัติงานใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยสังขลานครินทร์มาก ($\bar{X} = 3.71$) ทั้งนี้คงเป็น เพราะจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาที่มีความเก่าแก่ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับกันมาก จึงทำให้อาจารย์ผลศึกษาเกิดความมั่นคงในการปฏิบัติงาน เป็นสถาบันที่มีความพร้อมในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะมีรายได้ส่วนหนึ่งคือ งบประมาณโดยขั้นชั้นมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีอยู่มาก เมื่อเปรียบเทียบกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังจะเห็นได้จากการเปิดห้าการสอนสาขาผลศึกษาในระดับมหาบัณฑิตเป็นแห่งแรก และในปี การศึกษา 2530 นี้จะเปิดคุณภูมิปัฒพิถือด้วย อาจารย์ผลศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีระดับชั้นอยู่ในด้านต่างๆ อยู่ในระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ด้านความสัมพันธ์ อันดีในหน่วยงานอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งอยู่ในอันดับรองสุดท้าย ($\bar{X} = 3.31$) ซึ่งน่าคิดถึงต่อไปว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

สำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒน์มีระดับชั้นอยู่ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับ ก่อนสุดท้าย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้คงจะเป็นเพราะว่าลักษณะการบริหารงานเป็นการบริหาร แบบนโยบายเขต (มี 8 วิทยาเขต) ซึ่งการบริหารงานโดยวิทยาเขตนั้นได้มีผู้ชี้นำให้เห็น บัญชาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น เช่น ห้องอินหาร์ วงศ์สิงห์ (2525: 5-6) หมายว่า บัญชาการค้าใน งานของมหาวิทยาลัยวิทยาเขตมีบัญชาสำคัญๆ เกี่ยวกับ ความล้าช้าในการปฏิบัติงาน ด้านงานประมาณและการบริหารทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับที่หน่วยงานมหาวิทยาลัย (2525: 185) ได้สรุปบัญชาของการมีนโยบายเขตว่า

พระราชนูญตั้งที่ใช้ไม่รับกับสภาพความเป็นจริง เพราะเดือนแบบพระราชนูญตั้ง มหาวิทยาลัยเกิร์ว วิทยาเขตรองมีความรู้สึกไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร เพราะ อาทิการบดีประจารอยู่ที่วิทยาเขตหลัก วิทยาเขตขาดความคล่องตัว เพราะอ่านใจอยู่ที่ อาทิการบดี และเกิดความช้าช้อนของแต่ละวิทยาเขต

ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยในเรื่องนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับระดับชั้นอยู่ในการปฏิบัติงานของอาจารย์ผลศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒน์รวมทุกวิทยาเขต

พบว่า อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนคินทร์ไว้รายมีค่าเฉลี่ยระดับชั้นวัตุในการปฏิบัติงานในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำในเรื่องวัสดุ เครื่องอุปกรณ์ความสัมภានที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.91$) จำนวนและคุณภาพของหนังสือในห้องสมุดไม่เทียบกับการศึกษาด้านคว้า ($\bar{X} = 2.64$) มหาวิทยาลัยมีเกณฑ์ในการพิจารณาความดีความชอบเพื่อขึ้นเงินเดือนในกรณีพิเศษด้วยความถูกต้อง ($\bar{X} = 2.73$) และนโยบายรูปแบบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยช่วยให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 2.82$) ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงน่าจะมีการพิจารณาและนำเสนอแนวทางแก้ไขสำหรับการบริหารงานที่มีคล้ายวิทยาเขตแบบนี้ ในอาจารย์สามารถปฏิบัติงานอย่างมีชั้นวัตุในการปฏิบัติงานที่สูงต่อไป

สำหรับอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เห็นว่ามีระดับชั้นวัตุในการปฏิบัติงานอยู่ในอันดับสุดท้าย เมื่อเปรียบเทียบกับอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งนี้ เพราะอาจารย์ในภาควิชาหลักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ค่อนข้างขาดความสามัคคี มีการแบ่งสรรคบุญหักกันในการทำงาน ($\bar{X} = 2.47$) และรู้สึกว่าไม่ได้รับความยุติธรรมในการพิจารณาความดีความชอบ เพื่อขึ้นเงินเดือนในกรณีพิเศษ ($\bar{X} = 2.47$) ไม่ค่อยมีโอกาสได้รับทราบมีปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.35$) เอกสารคำรำที่จะใช้ศึกษาด้านคว้า มีจำนวนไม่เทียบกับและขาดความทันสมัย ($\bar{X} = 2.8$) โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ไม่ค่อยมีรายได้ที่เพียงพอ ขาดความทันสมัย ($\bar{X} = 2.00$) และไม่ค่อยจะมีเงินเก็บสะสมประจำเดือน ($\bar{X} = 1.88$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนันหนนา กนิลกาญจน์ (2521: 197) ที่งเห็นว่ามีปัญหาของสิ่งแวดล้อมที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ คือเรื่องสวัสดิการซึ่งไม่ดีพอ ซึ่งจะเห็นว่าอาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีชั้นวัตุในการปฏิบัติงานในระดับค่าน้อยกว่าด้าน คือความสัมพันธ์อันดีในหน่วยงาน นโยบายและการบริหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่้านรายได้ ผู้วิจัยเห็นว่ามีปัญหาดังกล่าวเป็นสาเหตุสำคัญที่จะทำให้อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีระดับชั้นวัตุในการปฏิบัติงานต่ำ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรจะได้มีการพิจารณาในมีปัญหาดังกล่าว ตลอดจนนำเสนอแนวทางเพื่อแก้ปัญหา และน่วมกันพิจารณาที่จะส่งเสริมให้อาจารย์หลักศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีระดับชั้นวัตุในการปฏิบัติงานที่สูงอยู่ตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยแต่ละสถาบันควรศึกษาดีๆ และการวิจัยนี้ว่า มีปัจจัยใดๆ ในบ้านที่อาจารย์พลดศึกษาซึ่งมีชรัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำ และควรนำเสนอทางหรือวิธีการส่งเสริมสนับสนุนยกระดับชรัญในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้น และมีปัจจัยใดๆ ในบ้านที่อาจารย์พลดศึกษามีระดับชรัญในการปฏิบัติงานในระดับสูง ที่พยายามรักษาสนับสนุนให้มีระดับชรัญในการปฏิบัติงานในระดับสูงต่อไป

2. ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยควรมีการจัดให้อาจารย์พลดศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมกัน เช่น การอบรมปั้งสังสรรค์ การจัดพัฒนาศักยภาพตามโอกาสอันสมควร เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีและสร้างความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกัน อันจะทำให้ปฏิบัติงานร่วมกันได้ดีขึ้น

3. ผู้บริหารควรมีการมอบหมายงานให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้ที่บังคับบัญชา พยายามจัดสภาพแวดล้อมให้อ่อนโยนที่สุดเพื่อการเรียนการสอน และท่องการศึกษาค้นคว้า ปฏิบัติที่อยู่ที่บังคับบัญชาด้วยความยุติธรรม เปิดโอกาสให้ผู้ที่บังคับบัญชาได้มีโอกาสแสดงความรู้ความสามารถ ให้การยอมรับในความสามารถของผู้ที่บังคับบัญชา จัดสวัสดิการให้ตามความเหมาะสม พยายามสร้างความสัมพันธ์อันดี ให้เกิดขึ้นในหน่วยงาน และในเมืองที่อยู่ร่วมงาน มีความเป็นกันเองและเปิดโอกาสให้ผู้ที่บังคับบัญชาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการบริหารในภาควิชา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเฉพาะกรณีสำหรับมหาวิทยาลัยบางแห่ง ในปัจจุบันที่พบว่า อาจารย์พลดศึกษามีระดับชรัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำ และศึกษาเปรียบเทียบกันและรูปแบบการบริหารงานภาควิชาพลดศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยที่มีระดับชรัญในการปฏิบัติงานสูงสุด กับก้าสุก

2. ควรมีการสำรวจระดับชรัญในการปฏิบัติงานของอาจารย์พลดศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นระยะๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เช่น เมื่อมีการแปลงแปลงผู้บริหารไปไตรัษฐ์เวลาอันพอสมควร